

Indenfor en Slægt vil der meget hyppigt være en Familie med færre Børn og en Familie med mange Børn, og der vil da ved gensidig Hjælp kunne tilvejebringes en Udligning, hvis der nogle Steder er for store Kortmængder i Forhold til andre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at denne mere frivillige Udligning indenfor Slægt eller indenfor Venskabskreds er nok saa god som at forsøge paa en Rationering ikke efter Individ, men efter Aldersgrupper. Ved en saadan maatte det i hvert Fald indenfor hvert enkelt Ernæringsomraade, indenfor Brødets, indenfor Sukkerets og indenfor Smørrets, ernæringsmæssig undersøges, i hvilken Grad de forskellige Aldersgrupper har Behov for vedkommende Næringsmiddel.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Rationeringen af Smør i Restauratørers og Bageres Virksomheder. Jeg maa til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) sige, at jeg desværre maa henvise ham til, at Lovforslagets § 2 b udtrykkelig gaar ud fra, at Bagerier, Restauranter og andre lignende Virksomheder skal modtage deres Smør til en Pris, som Indenrigsministeren fastsætter efter en af Smørrekspert-Udvalget under Hensyn til Eksportværdien afgiven Indstilling. Hele Lovforslagets finansielle Grundlag hviler bl. a. paa dette Forhold, at det, der afgives til Restauranter og Bagerier, betales med Eksportprisen. Hvorfor man har stillet sig saaledes, er det jo ikke vanskeligt at forstaa. Det er ud fra en Betragtning af, hvad der er mest nødvendigt, og hvad der er mindre nødvendigt, og det er mest nødvendigt at give Husholdningen, den almindelige Ernæring, Smørret til den billigste Pris; den, som vil have den Ernæring, som faas gennem Restaurationer og gennem det finere Bagværk, hvortil der bruges Smør, maa nødvendigvis betale den Overpris, som fremkommer herved. Det er Valget mellem de mindre nødvendige Vares Pris og de mere nødvendiges, som har medført, at man har stillet sig paa dette Standpunkt, som i øvrigt er forhandlet med de paagældende Organisationer baade af Bagerer og af Restauratører, og som har fundet deres forstaaende Tilslutning. Overhovedet har jeg det Indtryk af selve Restauratørernes Organisationer, at de stiller sig overfor hele dette Spørgsmaal meget mere forstaaende end forskellige, som taler paa deres Vegne og klager paa deres Vegne, ikke mindst i Spørgsmaalet om Indførelsen af Kort ved Indkøb i Restaurationer af Smørrebrød og Smør paa anden Maade i direkte Form. Det er jo

ganske klart, at hvis man indfører en individuel Rationering, sikrer hvert Individ et bestemt Kvantum, saa kan man ikke sige til nogen: Vær saa god, til individuelt Brug i dit Hjem faar du et halvt Pund Smør om Ugen, men hvis du er saaledes stillet, at du kan gaa paa Restauration, saa kan du forøge din individuelle Ration ud over det Kvantum, som alle andre her i Landet faar. Nej, man maa give alle samme individuelle Ration, hvad enten vedkommende faar sin Ration i sit Hjem, eller han faar den helt ude eller delvis i Hjemmet og delvis ude. Sagen er i Virkeligheden klar. Den, der ikke indtager et af sine Maaltider i Hjemmet, vil nødvendigvis have et saa meget mindre Smørforbrug hjemme, som dette Maaltid repræsenterer. Det vil han saa faa tilovers til sit Smørforbrug ude. Jeg har da heller ikke fra Restauratørernes Organisationer eller fra nogen Restauratørs Side modtaget nogen Udtalelse, der ikke vidnede om Forstaaelse af dette Forhold, men derimod har jeg set mange Udtalelser i Pressen paa Restauratørernes Vegne angaaende dette Spørgsmaal, fremsatte i langt mindre forstaaende Form. Jeg tror imidlertid ogsaa, at Restauratørerne i Sandhed vilde handle meget ilde, hvis de offentlig vilde træde frem og klage over de Tilstande, hvorunder de lever og har levet her i Landet. Det er selvfølgelig besværligt foruden Penge ogsaa at skulle aflevere et Legitimationskort for at faa et Kvantum af en Vare; men dette Besvær er dog til at overkomme, og man maa huske, at der er mange Steder i Udlandet, hvor man kan komme ind i Restaurationer og er aldeles udelukket fra overhovedet at faa Smør. Saaledes har det i lange Tider været i Sverige, ikke at tale om andre Lande, hvor intet Kort vilde være i Stand til at sikre en Smørret, fordi der intet Smør findes, hvor ingen nok saa stor Besværlighed vilde være i Stand til at skaffe det. Det er dog kun en ringe Ulejlighed, vi faar her i Landet, en af de smaa Ulejligheder, der voldes os, og som vi i Virkeligheden bør bære uden nogen som helst Klage.

Hermed tror jeg, at jeg i alt væsentligt har gennemgaaet de Spørgsmaal, der har været fremme angaaende Smørret. Til sidst har jeg kun at give min Tilslutning til en Udtalelse, som blev fremsat af det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Theilmann) angaaende Flæskespørgsmaalet. Det ærede Medlem indrømmede, at det ikke vilde være muligt at tilvejebringe en Ra-